

אונגר: גם פרס לא עוד

בתחילת חודש מרס נערכה פגישה חשובה בלישכתו של ראשיהממשלה. נכחו בה, מלבד **שמעון פרס**, מנכ"ל בנק הפועלים **ג'ורג' גזית**, ואיש העסקים **רמי אונגר**.

על מה דיברו השלושה? על יפיי אונגר, שהתבקש להשיב להעולם הזה, נסכה או השיחה על שערי הריבית כמשק. בנק הפועלים מילא פיו מים וסירב להתייחס לתוכן השיחה, בטענה שהבנק לא מוסר מידע על יחסיו עם לקוחות.

על פי המידע שהגיע להעולם הזה, עסקה אז השיחה בשאלה איך יכולה חברת העובדים והוועד הפינאנסית שלה לעזור לעסקיו של **רמי אונגר**. על פי מידע זה, מאחורי היוזמה לשיחה עמד השר **עזר וייצמן**, חבר נאמן של אונגר, בעבר שותפו לעסקים וכווהו בעל חוב מוסרי כלפיו: אונגר עמד מאחורי הקמת תנועת יחד, והשקיע בה הרבה ממירצו ומכספו.

באותה שיחה הועלו כמה רעיונות. הלוואה בתנאים מפליגים לטווח-יזמן ממושכים, הקלות בהחזרי-הלוואה קיימת, עזרה של חברת העובדים, בכניסה לשותפות עם אחד מהעסקים המגוונים של אונגר.

השיחה לא הניבה את הפירות המקוויים. אבל כעבור פחות מחמישה חודשים נחלצו לעזרת אונגר חברים טובים אחרים מיחד, **ח"כ שלמה עמור**, באמצעות ניצבא, השתלט על סוכנות דהייטסו והמבינים של אונגר, ובעיקר: התחייב לסלק חובות של אונגר, בסכום של 12 מיליון דולר.

השבוע שאלו רבים, נקול רם, מה היה קורה אילו נחלץ משקיע-עובדים לעזרת אונגר כבר בחורף. ההנחה היא, שעסקת ניצב-איוונגר היתה נמנעת.

וייצמן ואונגר עזרה מוסרית

במה להשקיע

כל הכבוד, פת!

שר פת דיברי חוכמה

מדור זה מברך את שרהמרע **גירעון פת**, שאימץ חלק מהצעות אתה והשקל בחודשים האחרונים, למשקיע הנבון והמבולבל.

יש להתעלם מהשאלה אם מעשהו של פת הוא מעשה שלא ייעשה עליידי שר בממשלה, מה שחשוב לעניינו הוא תוכן דבריו, ופורסמו בצהרון ידיעות אחרונות, ביום השישי האחרון, אגב הידיעה על המרד הגבוה של חודש יולי.

הצעדים המלאכותיים לעצירת האינפלציה לא יביאו, קרוב לוודאי, למרדים נמוכים מאוד בחודשים הקרובים. כתוצאה מכך לא תהיה לאוצר ברירה אלא לבצע פחות גדול בתוך חודשי התוכנית הכלכלית ואחרי השלמת תשלומי כספי הקשישים, המזויקים במניות בנקאיות שבהסדר, שהגיע מועד פירעונן, ושהן כידוע צמודות לדולר.

פירושו של דבר — עליית מחירים תלויה בחודשים נוכחמר ודצמבר.

מה עושים עתה? כמו מדור זה, ממליץ נחום על קניית דולארים שחורים. זה לא חוקי, אבל, כדבריו, הדולר הופך בחודשים הקרובים "למוצר הוול ביותר".

רכישת דולארים אינה מורידה מערכו של התוכנית האטרקטיביות הבנקאיות לטווח-יזמן קצרים, כפק"ם

כרמל —

הפתעה צפונית

בשבוע שעבר החלה עונת-הכביז, אבל לראשי אגודת הכורמים לא היתה סיבה מיוחדת למסיבה.

במחסני חברת היינות כרמל אין מקום, ולו לקילוגרם אחד נוסף של ענבים, מדוע?

כרמל מחוייבת, מתוקף היותה בע"ל מרבית מטעי-הגפנים, לרכוש את הענבים. אין די קונים ליינות, וכך נוצרים מאגרים, המאצים שוב את החברה למצוא פתרונות-שיווק מהיר רים.

בשנה שעברה שברו יינות כרמל את מחירי השוק ומכרו את תוצרתם בסכומים מגוחכים, למגינת ליבם של המתחרים, החודש החליט המנכ"ל, **אורי קלנר**, לאמץ פאנטזי חדש. קלנר, קרוב מישפחה של **יצחק ולאה רביץ**, היה בעבר מנכ"ל חברת הצבעים טכבור, הוא הצליח לחסל את הייב, ציבעי אסקר, ולהוביל את טמבור להישגים בקנה-מידה בני לאומי.

קלנר הכריז מילחמה על רישות השיווק, וערב קניות החגים הגדולות הוא הציע לרישות הגדולות סחורה במזומן, בהנחה של 40 אחוז. מסתבר שהעניין פעל היטב, רישות תות קנו ושלמו, ועתה צפויה, בפערי לת שרשרת, הוחלט יינות גדולה לחגים עליידי הרשתות עצמן.

אבל כאן לא הסתיימו צרותיו של קלנר.

הצדה הבאה שלו באה מהצפון הרר חוק, מחברת יקבי ישובי רמת-הגולן והגליל. יקב קטן זה, מפיקים בהצ' לחה שני סוגי יינות שולחניים, ירדן (לבן) וגמלא (אדום), על-פי התחייבות לסוכנות, שעזרה בהקמת היקב בגולן, שווקה התוצרת אך ורק לחו"ל. ההצלחה מעבר לים של ירדן וגמלא הביאה את שני היינות המשובחים למיסעדות של רשת מלונות דן בארץ, למורת רוחם של אנשי כרמל. שמועה רצינית אומרת, שקלנר הח' ליט הליאבק בציפורניים בדרך המהיר בלח עליו, עוד מימי אסקר — הוא ייכנס לפרוייקט על חשבון האחווים של הסוכנות.

קרייזלר כמשל

מי שמשוחח באחרונה עם מנכ"לים וכלכלנים, שומע שוב ושוב שתי מילות קסם. **לי איאקוקה** ו**קרייזלר**, המדובר בספר חדש, אוטוביוגרפיה של איאקוקה, י"ר מועצת המנהלים של חברת המכוניות הגדולה, מתורגם באחרונה לעברית.

מתואר שם באריכות רבה, על פני 303 עמודים, סיפורה-הצלחה, תחילתו: איך נבעט האיטלקי עליידי הנרי **פורד** מחברת פורד, משום שהוא התי קדם מהר מדי. אנשי קרייזלר, שהיו בתחלת, הביאו אותו והוא החייה את החברה, בעזרת שיטות ייעול מתוחז כמות וקיצוצים, והחזיר את קרייזלר למקומה הטיבעי בשוק המכוניות הא מריאטי. איאקוקה דאג להחזיר הלי וזאה פדראליט בטרם מועד פרעונה, בסך של יותר ממיליארד דולר, שנית, נה כדי להציל את המפעל מפשיטת רגל.

המנכ"לים הגדולים בארץ דחו בעבר את תירגום הספר, בטענה שההלי המטרה שלו מסוגל לקרוא אנגלית ואינו זקוק לתירגום. חברה קטנה להוצאה לאור, של איש יחסייה-ציבור **משה פרייאק**, הימרה על איאקוקה, ומאז שבוע הספר, לפני חודשיים, נמכרו חמשת אלפים עות' קים.

השבוע יצאה לאור מהדורה שליי שית, ועוד היר נטויה, מי רוכש את הספר? לפחות לגבי חלק מהרוכשים יש אינדיקציה ברורה, שלושה מיפעלים גדולים ובנק אחד רכשו מאות ספרים עבור הדרג הניהולי שלהם. התוצאה: כולם מרבנים על קיצוצים והתייעלות נוסח איאקוקה. גם כתבים ופרשנים כלכליים, מעניין מדוע איש לא מדבר על המשכורת שלה, שהיא יותר ממיליון דולר בשנה.

גיבלי על הכוונת

מאחורי הידיעה הקטנה שהתפרסמה בעמודי החדשות הכלכליים מסתתר סיפור גדול, מסווה היטב, הידיעה סיפרה על פרישתו של **מנכ"ל קלה**, מנכ"ל מט"ע של מיפעלי כור מזון, הפרישה אירעה, כך הוגדר, בגלל "שינויים אירגוניים".

מאחורי הדיווח הלאקוני מסתתר גדול העובר על כור מזון, שמקורו כראש: **בנימין גיבלי** המפורסם, המנכ"ל הניצחי, הוא עומד לפרוש בתאריך בלתי ידוע מכור ולעבור לתפקיד נכבד לא פחות: יושב-ראש פעיל של מועצת-המנהלים של חברת-החשמל — ג'וב שסירד לו חבר עירו, שר האנרגיה **משה שחל** מחיפה.

בכור מכירים זה מכבר את שאיפות ההתפשטות של גיבלי, שרובן לא עמדו במבחן המציאות. בשבועות האחרונים הוטחה בו ביקורת נוקבת נוספת, הפעם בשל רכישה כושלת של מיפעלי מוצרי בצק מוקפאים שחף, בהשקעה בסיסית של כמיליון דולר, עכשיו מסתבר כי התחזיות שלו לא התממשו ויש צורך בהשקעות נוספות.

גיבלי איננו יודע שובע, ומתקנא במתחרים בתחום המזון, התוצאות בדרך-כלל מאכזבות. הנה כמה דוגמאות:

● הוא התקנא בהצלחת חברת הירקות המוקפאים סנפרוסט של כלל תעשיות, ורכש את גולדפרוסט, התוצאות העיסקיות עדיין אינן ידועות.

● הוא התקנא בעלית ונכנס להרפתקת השוקולד שלו בצפת, איש אינו יודע איך ייצאו מהרפתקה זו.

- הוא השקיע סכומי עתק במיפעל למוצרי שמנים באילת, שהפך לפיל לבן.
- מיוחסת לו השקעה מוטעית במטע שגרמה הפסדים ניכרים.
- ולא במזון — נא לשיי-לב לכישלונות מצטברים במיפעלי הנעלים שלו.
- ואחרון אחרון חביב, בעודו יוצא במישלחת ה"טסק פורס" ללונדון וזתה חברה פרטית טיט בית, במיכרו של הקראופ ההסדרותית לאספקת שמן-מאכל בתווית הקראופ, על חשבון מיפעלי השמנים של כור — מזון, שמן ועץ-האית, יריביו בכור ממתינים לפרישתו הצפויה משני טעמים. האחד: משום שכך הם מקווים לעצור את המשך המפלות. והשני, לא רדוקא לפי סדר החשיבות: כדי לעשות בדק-בית במישרדיו ולנסות להבין מה היו מערכות השיקולים הענייניים מאחורי כמה מהעסקות התמוהות.

אמת בפירסום

סירטון פירסומת יפהפה, שהוקרן בחודשים האחרונים בבית-הקולנוע, תיאור מלאכת הכנת העוגות המשוך בחות של רשת בית-הקפה רוול, כולן על טהרת תוצרת-הבית. אולי זה טוב למסך הצלולואיד, אבל במציאות זה קצת שונה. בבית המישפט לתביעות קטנות בתל-אביב מונחת תביעה שהוגשה נגד **אורי רוטשיילד**, הבעלים, על-ידי שני יצרי נים ומשווקי עוגיות אמריקאיות, צרי קלט צ'יפ קוקיס. המדובר בסידרת מכירות צנועה לרוול של 15.2 קילו עוגיות לפני שנה, במחיר של 28,120 שקל. רוול לא שילמו את החובות. הקונדיטורים הצעירים פנו לבית מישפט, והסכום הנדרש עתה הוא **101,639 שקל** שהשקלה-שופטת ורדה אלי שייך הציעה לצרדים להתפשר, וניאה שבקרוב הם ישלמו. אבל מה בנוגע לסירטון הנהדר ומעורר התיאבון?

העיסקה הגרמנית

בימים אלה נחתם חוזה בין חברה ישראלית מוכרת ורשת מרכולים גדולה בגרמניה בשם **ציובו**. ישראלים לים יספקו לגרמנים פיתוח חדשני של וסטימים ב"טלפון" המותקן במיקלחת. שימוש נכון כווסת מ אפשר חיטכון ניכר במים. המדובר בעיסקה של 180 אלף יחידות, במחיר כולל של 400 אלף דולר. המוצר ימכר במיבצע בן שבועיים בתחילת שנת 1986.

זו הפעם הראשונה שהרשת קונה סחורה ישראלית בהיקף כזה. זוהי הפ' תעה אחת. ההפתעה השניה היא והותו של היצין הישראלי: זוהי חברת אמר' קור, שמתברר כי אינה עוסקת רק בציור חשמלי לבית.

מותר ובשם

הציונות

מי יגלה את העפר מעניניו של גואל הקרקעות **יהושע חנקין** — שבשמו קשורות חברות כמו אוצר התי יישובות היהודים והכשרת הישוב. אבל מכיוון שהעמק כבר נגאל, עוסקת חברת הכשרת היישוב במלונאות. אחד מפניני הרשת היא גלי כנרת כטבריה, על טיבה-השירות ורמת-האור כל בוודאי יכולות להיות הדיעות חלוקות. אבל אל על עובדות מודפ' סות, שחור — סליחה, כחול — על גבי לבן. באותו מלון נכבר לא ניתן

להשיג עיתון, אלא צריך להזמין מראש, ואם אתה מפונק ורוצה עיתון לחדר — הארץ או גרוזלם פוסט בלבד — עליר לשלם חצי דולר. כלומר, 100 אחוז על מחיר העיתון, פלוס שירות, בנוסף לעבירה על החוק של קביעת מחירים בדולארים. מקובל במלונות חמישה כוכבים שמביאים את עיתון-הבוקר לחדרו של אורח בחינם. גם העיתון וגם השירות, כטבריה נוהגים, משופימה, אחרת. אגב מתי ביקר שם **אברהם שריר** כפעם האחרונה?